

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena, Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul, Dogotari Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015 și a încheierii Judecătoriai Sîngerei din 10 decembrie 2014,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 20.11.2014-10.12.2014*
2. *instanța de recurs: 05.01.2015 - 21.01.2015*

A C O N S T A T A T:

1. Petiționarul, Dogotari Alexandru, la 19 noiembrie 2014, a înaintat plîngere la Judecătoria Sîngerei, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care își expune dezacordul cu ordonanța emisă de procurorii Procuraturii r-lui Sîngerei, Tică S., și Bordianu A., privind neînceperea urmăririi penale în privința lui Blid A., Palade A. și Bilic O.

2. Prin încheierea Judecătoriai Sîngerei din 10 decembrie 2014, plîngerea lui Dogotari A., a fost respinsă.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată, analizînd ordonanțele emise de procurorul Procuraturii r-lui Sîngerei, Tica S., din 15.08.2014 și 22.10.2014 privind neînceperea urmăririi penale în privința lui Blid A., Palade A. și Bilic O a considerat că, în acțiunile persoanelor menționate nu se prevăd elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Codul penal.

3. Nefiind de acord cu încheierea supra menționată, petiționarul a atacat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie admisă plîngerea sa.

În motivarea recursului său, petiționarul a invocat că, prima instanță i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, din motiv că plîngerea a fost examinată în lipsa sa și a avocatului său. Consideră că infracțiunile au fost săvîrșite de Blid A., iar procurorul nu a efectuat o cercetare delină și completă a circumstanțelor cauzei, nu a audiat nici o persoană și nu a efectuat percheziții. Procurorul, nici nu a expediat ordonanțele din 15.08.2014 și 22.10.2014 în adresa petiționarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015, recursul declarat a fost respins ca nefondat și menținută încheierea Judecătoriai Sîngerei din 10 decembrie 2014.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, prin ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale, cu clasarea procesului penal din 22.10.2014, procurorul corect a concluzionat că în acțiunile lui Blid A. și Bilic O. nu se prevăd elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Codul penal, iar plîngerea lui Dogotari A. este lipsită de suport juridic, nu corespunde realității obiective, nu sunt confirmate circumstanțele invocate, constituind afirmații declarative ale petiționarului.

Totodată, instanța de recurs a relevat că, pe marginea celor invocate de către Dogotari A. au fost audiați Blid A. și Bilic O., care au infirmat circumstanțele indicate în plîngerea petiționarului adresată procuraturii. Faptul dat combate argumentele recurentului, precum că pe cauză nu au fost audiate persoane.

Mai mult, anterior ordonanței din 22.10.2014 a fost emisă ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale din 15.08.2014 pe aceleași fapte. Împotriva ordonanței date, Dogotari A., a depus plîngere procurorului ierarhic superior, care a fost admisă, materialul fiind remis procurorului, Tica S., pentru efectuarea unui control suplimentar.

Instanța de recurs a menționat că, ulterior petiționarul n-a contestat la procurorul ierarhic superior ordonanța procurorului, Tica S., din 22.10.2014, nerespectînd procedura prealabilă, înaintînd plîngere împotriva ordonanței din 22.10.2014 direct în instanță.

Au fost respinse, de către instanța de recurs, argumentele recurentului, precum că a fost examinată cauza în lipsa sa și a avocatului său, deoarece reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din 10.12.2014, petiționarul a solicitat examinarea plîngerii în lipsa sa.

De asemenea, instanța de recurs a considerat neîntemeiat și argumentul, precum că procurorul nu i-a expediat petiționarului copiile ordonanțelor. Potrivit materialelor, procurorul a expediat în adresa lui Dogotari A., care se deține în Penitenciarul-11 Bălți, atît copia ordonanței din 15.08.2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 1001 din 15.08.2014 (f.d. 10), cît și copia ordonanței din 22.10.2014, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 1296 din 22.10.2014 (f.d. 15).

În concluzie, instanța de recurs a statuat că, încheierea judecătorului de instrucție și actele procurorului contestate, emise în cadrul procesului respectiv sînt întemeiate și legale, iar prin neatragerea la răspundere penală a lui Blid A. și Bilic O., nu se încalcă drepturile sau libertățile lui Dogotari A. prin prisma art. 313 CPP.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile judecătorești adoptate, petiționarul le atacă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie admisă plîngerea sa. În motivarea recursului în anulare invocă argumente similare cu cele invocate anterior în recurs.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În susținerea soluției sale, Colegiul penal consideră relevante prevederile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, prevederile legale menționate prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Dispozițiile legale enunțate atestă că, celelalte categorii de hotărîri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, au un grad dublu de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Astfel, statul fiind obligat să asigure măcar o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Însă, statul a asigurat acest drept, în cazurile prevăzute la art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, prin controlul efectuat în două grade de jurisdicție.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărîri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Avînd în vedere considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărîri judecătorești irevocabile, prin care nu a

fost soluționat fondul unei cauze penale și care nu are suport legal pentru a fi atacat cu recurs în anulare, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul, Dogotari Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 ianuarie 2015 și a încheierii Judecătorei Sîngerei din 10 decembrie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 22 aprilie 2015.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Covalenco Elena

Diaconu Iurie